

Aşkla Yanıp Piştiğim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Eylül 2019

Basit bir düzlemde yazılmış bir ad'ın adım'ı ilk göz kırpan ve sadece çoğalan bir sükûnun devre arası yalnızlığı ve işte mevsim elleriyle teslim ediyor nazını niyazını.

Ve şimdi meczup bir şiirin kulağına fısıldıyorum:

Yorgunluğumu tasfiye eden evrene de ikramım:

Ad'ımdan taşan hüzün oysaki gül meclisi,

Yüreğimdeki tekinsiz mevsim:

Aşkla ihtarı beyitlerin

Günden düşen bir zaman dilimine binaen

Kıvançla yaşar ve severken

Ardı arkası kesilmeyen sitem yüklü gölgeler.

Kuş üzümü ile beslediğim kocaman bir tebessüm

İfrata kaçan bu sevgimden

Varsın nasiplensin tüm evren:

Yoksa karşılığı Rabbime daha da çok dönük yüzüm

Kıyama durduğum her gece

İlahi Adaletin temkinli, tesirli aidiyeti ile

İçime yerleşik o düzen:

Nazı niyazı aşk olan dingin bir surede

Kayıtlı her hicap

Yöneltilen karşı taraftan

Uyuduğum saatlerin bile kurmaca olduğu

İhlâslı yüreğimle kendimce yaşarken

Muaf tutulduğum selamet kim ise hak gören kendinde

Ve dilimde pelesenk yüce Yaradan.

Kimyamla, sevdamla ait olduğum mahrem gölgem

Sadece Hakkın nazarında itibar görmek

Bir de kul hakkı yemeden;

Kâbe'yi yıkmadan yaşamak.

Ne nazire ne de kinaye

Aşkla doğan güneşe bakarken güleç yüzümle

İlla ki akan üç beş damla yaş

Yasın izafiyet teorisinde saklı bir niyazım ben belki de:

Tebessümlerin uçtuđu mazimde
Tarařınca terk edildiđim ne çok insan yine yüklü iken
Bunca isyanla, göz yumamadığım:
Şerefin, haysiyetin ve yaşamın kıblesinde
Saf tuttuđum
Safiyet yüklü benliđimle
Mecrup bir şaire dönüştüğüm
Son üç beş yılım.

Deliyim ve de veli:
Aşığım ve rahmeti kucaklayıp
İnsanlığa sunduğum her kelam
Aşkla yanıp piştiğim
Hüzün teknemde olur mu tek sitem, dilimde isyan?
Bir maruzat;
Bir yüklem
Adım gizli özne değil ki
Sevip de neşreden uzun çok uzun bir cümle.

Boyutsuzluđumu sırtladığım dost meclisinde
Dostane bir terennüm
Sadece sevgi ekip
İnanç ve umut biçilesi gönül tarhı
Elbette kıyama odaklı bir selamet
Alnımın hakkıyla yaşarken
Allah rızası için yaratıldığıma binaen
İsrarla direndiđim her zerremle ait olduğum
O devasa evren.

Bir tüy kadar da hafif vicdanım
Sevecen mizacında ikbalin
Neşreden bunca kötülüđu kim ise sineye çeken,
Uzak olsun benden iblis ve nefsine âşık zalim.
Kör nokta ve kör bakışlar
Lakin görebildiđim çođunun ötesinde
Gönül iken zevcesi matem
Rahvan surelerde aşk ile kırptığım yüreğimde
Mecazi bir firar
Yeltendiđim her şiirle

Anılsın söküük rütbem.

Elbet inhisarında aşkın ve sağanağın
Gök gözlü annemle yoldaş bir hümayun
Kazık kakacağım dan da değil hani güne ve ömre
Sakıl bir heceyi
Sakin bir gölgeye hicvetmem
Rahmetin izinde ve indinde
Bildüğimden çok çok öte
Rahmetin saklı şifresi
İlla ki kıblesinde saklı gönül gözünün
Hüznüne binaen yaslı, melek denen zümre.

Kovuşturduğum bin bir emekle
Zevkini sürmeye de gelmedim hani bu evrenin
Cefasıyla sandukam hazır;
Aşk diye atan her hecede
Varsın kanıksadığım mezarımda sahipsiz kaldığımı
Sansın sefil sanrılar
Rabbim sahip çıkarken
Sanmasın ki bihaber martılar
Nimetin izini sürerken koruyucu gücün hükmünde.